

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 13 grudnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Skierniewicach, w sprawie o sygn. akt III RC 156/13, z powództwa M. S. (1) i K. S. przeciwko H. S. o podwyższenie alimentów, oddalił powództwo.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. i R. S. (1) zawarli związek małżeński w dniu (...). Ze związku tego mają dwie małoletnie córki M. S. (1) i K. S..

W dniu(...)r. J. R. małż. S. zawarli umowę o rozszerzeniu wspólności ustawowej.

Wyrokiem z dnia 1 kwietnia 2009 r. wydanym w sprawie (...) Sąd Okręgowy w Łodzi XIII Wydział Cywilny z/s w S. rozwiązał przez rozwód związek małżeński J. S. i R. S. (1) (pkt.1), wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi powierzył obojgu rodzicom, ustalając że miejscem zamieszkania małoletnich będzie każdorazowe miejsce zamieszkania matki (pkt.2) i zasądził od pozwanego na rzecz córek M. S. (1) i K. S. alimenty w wysokości po 300 zł na rzecz każdej z nich (pkt.3) .

Sąd Rejonowy w Skierniewicach Wydział Rodzinny i Nieletnich wyrokiem z dnia 20.04.2011 r. wydanym w sprawie (...) podwyższył alimenty od H. S. na rzecz małoletnich córek z kwoty po 400 zł do kwoty po 450 zł miesięcznie, poczynając od 1 lutego 2011 r., płatnych do 15-ego każdego miesiąca do rąk matki małoletnich J. S. z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. W pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone, wyrokowi w pkt. 1 nadano rygor natychmiastowej wykonalności i orzeczono o kosztach procesu. Apelację od powyższego wyroku złożyły obie strony. Na skutek apelacji strony powodowej Sąd Okręgowy w Ł. zmienił zaskarżony wyrok w pkt. 1,2,4 i 5 w ten sposób, że podwyższył alimenty od H. S. na rzecz małoletnich córek z kwoty po 300 zł do kwoty po 600 zł miesięcznie na każde dziecko poczynając od dnia 21 lutego 2011 r., orzekł o kosztach i oddalił apelację pozwanego.

W dniu 13.02.2012 r. H. S. wystąpił do Sądu Rejonowego w S. o obniżenie od dnia 1.02.2012 r. świadczeń alimentacyjnych płaconych na rzecz małoletnich córek w kwocie 1200 zł miesięcznie do kwoty 800 zł miesięcznie. Wyrokiem z dnia 18.06.2012 r. wydanym w sprawie (...) Sąd Rejonowy oddalił powództwo. Na skutek środka zaskarżenia złożonego przez powoda Sąd Okręgowy w Ł. w sprawie (...)wyrokiem z dnia 30.10.2012 r. oddalił apelację powoda.

J. S. (lat 36, z zawodu sprzedawca) po rozwodzie z pozwanym sprawuje bezpośrednią opiekę nad wspólnymi córkami M. S. (1) lat 16 i K. S. lat 12. Obecnie mieszka z córkami w S. w wynajętym mieszkaniu. Przez 3 lata wraz z dziećmi mieszkała z mamą i siostrą. Wówczas zajmowała z córkami jeden pokój, zaś łazienka i kuchnia były wspólne. W tej chwili dzieci mają oddzielny pokój. Opłaty za mieszkanie wynoszą 800-900zł. tj., czynsz 120 zł w sezonie letnim, woda 80-90 zł miesięcznie, fundusz remontowy 50 zł, światło i gaz 110 zł na miesiąc, odstępne 475 zł, czynsz 212 zł w sezonie grzewczym. Jak mieszkała z mamą i siostrą ponosiła porównywalne opłaty. Przedstawicielka ustawowa mieszkała z matką i siostrą w domku jednorodzinny, musiała też płacić za ogrzewanie, wodę i wszystkie media. J. S. pracuje - jest na stażu i zarabia 980 zł brutto. Do pracy dojeżdża samochodem, ale koszty tych dojazdów ponosi pracodawca. Nie ma dodatkowych pieniędzy. Nie korzysta z pomocy opieki społecznej i dodatkowych zasiłków. W (...) poinformowano ją, iż nie kwalifikuje się do otrzymania żadnych zasiłków.

Małoletnia powódka M. S. (1) ma 16 lat i chodzi do I klasy liceum o profilu biochemicznym. Za książki dla powódek matka zapłaciła 800-900zł z wyprawką na dwójkę dzieci. Części książek dla młodszej córki nie musiała kupować, gdyż były po starszej córce. Matka ponosi koszty związane z uczęszczaniem córkami do szkół tj. ubezpieczenie u M. 65 zł, u młodszej córki około 50 zł, Komitet rodzicielski u M. 100 zł, u młodszej jest jeszcze nie ustalony. Dzieci nie jedzą obiadów w szkole, zabierają drugie śniadanie z domu. Dodatkowo do szkoły matka daje dzieciom około 50 zł-60 zł na obie córki. Składki klasowe u młodszej córki to 5 zł miesięcznie, u starszej jeszcze nie są ustalone. Przedstawicielka

ustawowa na wyżywienie córek wydaje łącznie 350-400 zł. Stara się kupować ekonomicznie, na więcej jej nie stać. Młodsza córka po wyjściu ze szkoły obiady je u matki przedstawicielki ustawowej. Na ubranie wraz z butami kwartalnie J. S. wydaje 300-400 zł na jedno dziecko. Starsza córka od 2010 r. jest pod opieką Poradni (...) w Ł.. Do Ł. jeździ co 2 – 3 miesiące. W tym roku małaletnia około tygodnia leżała w szpitalu, bo miała robione badania. W bieżącym roku na wizycie u alergologa była 3 razy, przy czym dodatkowo wizyta zakończyła się pobytem w szpitalu. Koszt dojazdu do Ł. samochodem to kwota rządu 30-40 zł. Córka przyjmuje na stałe leki, których koszt wynosi około 100 zł miesięcznie. Poza tym na dodatkowo na leki w ciągu roku matka wydaje około 200-300 zł. Na młodszą córkę na leki w ciągu roku J. S. wydaje 200-300zł. Młodsza córka ma stwierdzone (...), jest pod opieką Poradni (...) w S.. Od początku tego roku szkolnego dziewczynka nie przyjmuje leków na stałe. Do końca czerwca br. przyjmowała leki, których koszt wynosił 40 zł miesięcznie. Córki prywatnie chodzą do stomatologa, są to od 2 do 4 wizyt w ciągu roku, koszt jednej wizyty wynosi 50-60 zł. Jak jest wdrożone leczenie, to wizyta kosztuje około 100zł. Starsza córka udziela się w harcerstwie. Wiąże się to z koniecznością uiszczenia składki rocznej 40 zł. Dodatkowo są płatne zjazdy, rocznie koszt wynosi 300zł. Niezbędne jest umundurowanie, którego koszt to kwota 600 zł. Małaletnia M. należy do dwóch ugrupowań. Natomiast młodszą córkę uczęszcza na siatkówkę (koszt 20 zł miesięcznie) i chodzi na basen, gdzie karnet kosztuje 55 zł miesięcznie. Małaletnie powódki nie korzystają z korepetycji. M. S. (2) skończyła naukę w gimnazjum. Na bal gimnazjalny została przez matkę zakupiona sukienka i obuwiu za kwotę 300 zł. Natomiast opłata za bal wynosiła 100zł. Małaletnia K. S. uczy się w VI klasie Szkoły Podstawowej. W bieżącym roku szkolnym będzie kończyć podstawówkę. Córka M. jeździ na wycieczki ze szkoły. Były to 3 wyjazdy, koszt których wyniósł około 600 zł. U młodszej powódki nie były organizowane wyjazdy w zeszłym roku. Koszt roczny wyjść do kina to 100 zł. Powódki dostają kieszonkowe po 30 zł. Posiadają telefony komórkowe, ale matka nie doładowuje im kont ze względu na oszczędności. Pozwany zakupił młodziej córce telefon komórkowy, który jej doładowuje co miesiąc. Od 2009 r. obie córki wyjeżdżają na wakacje, koszt tych wyjazdów to suma około 2300 zł. Dodatkowo dostają pieniądze w zależności od długości wyjazdu. W tym roku starsza córka dostała 300zł, a młodszą 130zł. Dla młodziej córce matka kupuje bilet miesięczny do szkoły za kwotę 46 zł. Dziewczynka wysiada na ul. (...) i dojeżdża autobusem do domu, na stację też dojeżdża autobusem z miejsca zamieszkania. Poza tym w trakcie tygodnia dziecko też dojeżdża na zajęcia dodatkowe lub do babci. Na środki czystości wydaje miesięcznie około 100 zł, a za Internet płaci 64,64 zł miesięcznie. Matkę nie zawsze stać na pokrycie tych kosztów, wtedy pożyczka środki finansowe od mamy, brata lub znajomych. Jak jej na coś nie stać, to dzieci tego nie mają.

Pozwany nie kontaktuje się z dziećmi. Ostatnio kontaktował się z córkami 1 czerwca 2013r. i spotkanie to zakończyło się interwencją Policji, bo dzieci nie chciały się z nim widzieć.

Alimenty na córki płacone były przez komornika (200zł), a w pozostałym zakresie, czyli 1000 zł z matka otrzymywała z funduszu alimentacyjnego. Obecnie egzekucja komornicza jest bezskuteczna. Od września br. przedstawicielka ustawowa nie otrzymuje od komornika wyrównania w kwocie 200 zł, a jedynie 1000 zł z funduszu alimentacyjnego. Pozwany nie daje żadnych dodatkowych pieniędzy.

W czasie orzekania w ostatniej sprawie o podwyższenie alimentów przedstawicielka ustawowa pracowała i zarabiała około 1100 zł. Wówczas mieszkała z dziećmi u swojej mamy. Wydatki za mieszkanie wynosiły około 600zł miesięcznie. Od tego czasu zmieniły się potrzeby dzieci, starsza córka uczęszcza na dodatkowe zajęcia, młodszą córkę chce uczęszczać na siatkówkę.

Pozwany - H. S. (lat 39, technik elektroenergetyk) zatrudniony jest jako maszynista w spółce (...) w W., gdzie zarabia 3.968,81 zł. Ma zobowiązania w postaci kredytu hipotecznego zaciągniętego w 2003 r. na remont domu w kwocie 175.000 zł. Do spłaty pozostało mu 150.000 zł, a rata miesięczna wynosi ponad 2000zł. Z małżonką ma ustanowioną rozdzielność majątkową. Ponowny związek małżeński zawarł w 2009 r. Jego żona nie pracuje i nie jest zarejestrowana w Urzędzie Pracy. Pozwany ma windykację karty kredytowej w kwocie 11.000 zł. Windykacja trwa od 2007 lub 2008r. Ponadto ma kredyt kontowy w (...) w wysokości około 11.000 zł. Związek małżeński pozwanego z J. S. został orzeczony w 2009r., a w grudniu 2012r. zakończyły się sprawy o podział majątku. W/w zobowiązania pozwanego nie wchodziły w podział majątku. H. S. ma długi, ale nie ma umów kredytowych.

Pozwany H. S. ma trójkę dzieci z obecną żoną: W. lat 3,5, A. 6 lat i R. 7 lat i jeszcze dwójkę dzieci z przedstawicielką ustawową. Alimenty ma przyznane na czworo dzieci tj. na M. w kwocie 600 zł, K. w kwocie 600 zł, W. w kwocie 800 zł i R. w kwocie 800 zł. Na R. i W. miał zasądzone alimenty w 2010r. Wtedy miał też zasądzone alimenty na K. i M. po 600 zł. Pozostałe dzieci ma z obecną żoną. Z dziećmi nie kontaktuje się, bo ma utrudniony kontakt. Prezenty które robił dzieciom, były oddawane.

Obecnie pozwany mieszka w piętrowym domu jednorodzinnym należącym do jego żony. Mieszka tam z żoną i dziećmi. Pozwany zajmuje pokój na dole, a żona z dziećmi zajmuje całe piętro. W ocenie pozwanego koszty utrzymania dzieci, z którymi mieszka wynoszą: koszt utrzymania A. - 400zł miesięcznie, a W. 500-600 zł. Córka nosi pielucho – majtki, których paczka kosztuje 130 zł i wystarcza na 10 dni. Natomiast koszt utrzymania syna R. to kwota 500 -700 zł. Na ogrzewanie domu pozwany wydaje 5000 zł rocznie (zużywa około 10 - 11 ton węgla). Pozostałe koszty utrzymania domu to: światło 230 zł miesięcznie, butla gazowa – 53zł miesięcznie, wywóz śmieci 43zł miesięcznie. Dojeżdża do pracy i za bilet miesięczny płaci 300 zł. Ubrania dla siebie kupuje w sklepach z odzieżą używaną. Zasądzone alimenty płaci regularnie. Te alimenty ściąga komornik, przesyła 100 zł do funduszu alimentacyjnego, a 200 zł przekazuje przedstawicielce ustawowej. Pozwany z obecną żoną ma ustanowioną rozdzielność majątkową. Przekazał darowizną swojej żonie całe gospodarstwo rolne. Darowizna na rzecz żony nastąpiła po zakończeniu postępowania w sprawie o podział majątku wspólnego.

W uzasadnieniu Sąd I instancji zważył, iż obciążenie danej osoby obowiązkiem dostarczania środków utrzymania zależy od tego, czy ma ona możliwości zarobkowe i majątkowe, aby obowiązkowi takiemu sprostać. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego wyznaczają górny pułap świadczeń alimentacyjnych, nawet gdyby nie zaspokajały one w pełni usprawiedliwionych potrzeb wierzyciela (orzeczenie SN z dnia 20 sierpnia 1972 r., (...) 470/71, Gazeta (...) 1972, nr 9). Uprawnionemu pozostanie w takim przypadku poszukiwać zaspokojenia swych usprawiedliwionych potrzeb u osób zobowiązanych do alimentacji w dalszej kolejności (art. 132 k.r.o.).

W ocenie Sądu Rejonowego od momentu zasądzenia alimentów od pozwanego na rzecz małoletnich córek M. i K. S. w listopadzie 2011 r., sytuacja przedstawicielki ustawowej i koszty związane z utrzymaniem dzieci w zasadzie nie uległy zmianie; na opłaty szkolne, książki, ubezpieczenia, składki klasowe przedstawicielka ustawowa wydała podobne kwoty jak w 2011 r., a zmianie uległy jedynie opłaty za mieszkanie, które wzrosły o około 200-300 zł. Sąd I instancji uznał, iż koszty utrzymania każdej z małoletnich wynoszą w niektórych miesiącach w roku maksymalnie do 1200 zł miesięcznie na jedno dziecko. Sąd Rejonowy podkreślił, że zasadzając alimenty, Sąd bierze pod uwagę sytuację finansową i możliwości zarobkowe obojga rodziców. W części ustawowa przedstawicielka swój obowiązek alimentacyjny spełnia przez osobistą pieczę i opiekę nad dziećmi, aczkolwiek nie wyczerpuje to w całości jej obowiązku alimentacyjnego. Z uwagi na ich wiek dzieci i fakt, że dziewczynki są starsze i samodzielne, obowiązki matki w zakresie codziennej opieki nad nimi są mniejsze niż w przypadku dzieci małych. Zdaniem Sądu I instancji winna ona partycypować w kosztach utrzymania córek prawie na równi z pozwanym tj. w kwotach po 400-500 zł na rzecz każdej z nich.

Rozpatrując drugą z przesłanek ustalenia obowiązku alimentacyjnego Sąd Rejonowy wskazał, iż sytuacja H. S. nie uzasadnia zwiększenia ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego, zwłaszcza, że ciąży na nim zaległość alimentacyjna, a bieżące alimenty są płacone przez Fundusz Alimentacyjny. Wprawdzie zarobki pozwanego wynoszą 3.968,81 zł, to jednak pozwany ma na utrzymaniu dzieci z nowego związku, na które ma zasądzone alimenty w łącznej kwocie 1600 zł., ponadto ponosi koszty utrzymania dziecka, na które nie ma sądownie przyznanych alimentów. Na pozwanym ciąży zatem zobowiązania alimentacyjne w łącznej kwocie 2800 zł i w związku z tym na zaspokojenie własnych potrzeb i małoletniego dziecka pozostającego z pozwanym we wspólnym gospodarstwie domowym zostaje mu kwota ok. 1200 zł. Ma on również na utrzymaniu niepracującą żonę. Zdaniem Sądu Rejonowego powyższe okoliczności powodują, iż pomimo tego, że pozwany zarabia dużo więcej niż przedstawicielka ustawowa, nie stać go w tym momencie na kolejne podwyższenie alimentów w przedmiotowej sprawie.

W ocenie Sądu I instancji nie mają natomiast wpływu na ocenę sytuacji materialnej i finansowej pozwanego jego zadłużenia, gdyż w pierwszej kolejności ciąży na nim obowiązek alimentacyjny względem małoletnich dzieci, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, a dopiero w dalszej kolejności zobowiązania wobec osób trzecich.

Sąd Rejonowy podkreślił nadto, że przedstawicielka ustawowa oczekuje, aby pozwany przekazywał na dzieci większe sumy pieniężne, choć już egzekucja od niego w zakresie kwoty 200 zł (ponad kwotę po 500 zł otrzymywanych przez przedstawicielkę ustawową z funduszu alimentacyjnego na każde z dzieci) jest bezskuteczna. W ocenie Sądu I instancji w takim stanie rzeczy nie sposób uznać, iż pozwany ma realne możliwości płacenia większej kwoty alimentów niż te, które są obecnie zasadzone.

Wobec powyższego, na podstawie art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 kro i w zw. z art. 138 kro Sąd Rejonowy oddalił przedmiotowe powództwo.

W dniu 23 stycznia 2014 roku apelację od powyższego wyroku wniosła przedstawicielka ustawowa małoletnich powódek. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła błędne uznanie, iż nie ma podstaw do podwyższenia alimentów na rzecz małoletnich powódek oraz odmówienie waloru wiarygodności kosztom utrzymania małoletnich powódek w związku ze zmianą miejsca ich zamieszkania, jak również zmianą szkoły M. S. (1). W konkluzji wniosła o uchylenie wyroku.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniosł o oddalenie apelacji w całości.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 25 marca 2014 roku przedstawicielka ustawowa małoletnich powódek poparła apelację. Pozwany wniosł o oddalenie apelacji /protokół rozprawy z dnia 25 marca 2014 roku 00:11:20, 00:16:40/.

Sąd Okręgowy poczynił następujące ustalenia faktyczne:

W dacie ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego przedstawicielka ustawowa małoletnich powódek i pozwany od kwietnia 2009 r. byli po rozwodzie, mieli dwoje dzieci; córkę M. mającą lat 13, uczennicę I klasy gimnazjum i córkę K. w wieku 9 lat, uczennicę III klasy szkoły podstawowej. Młodsza córka chorowała na (...), córki stron były zaliczone do osób niepełnosprawnych. M. S. (1) chorowała, miała astmę oskrzelową i cierpiała na atopowe zapalenie skóry. Przedstawicielka ustawowa małoletnich pracowała, łącznie zarabiała około 1500 zł, otrzymywała na dzieci zasiłki rodzinne po 91 zł, zasiłki pielęgnacyjne po 153 zł, 80 zł na koszty kształcenia i rehabilitacji. Powódka wraz z córkami mieszkała u swojej matki, dokładała do opłat za prąd 100 zł, za internet płaciła 60 zł, za telefon na kwartał płaciła 50 zł. Korzystała z samochodu brata, miesięcznie na paliwo wydawała 200 zł-300 zł, gaz 24 zł miesięcznie i 50 zł płaciła za wodę i ścieki. Przedstawicielka ustawowa jeździła z córkami do różnych lekarzy w S. i Ł., na co miesięcznie potrzebowała 100 zł na każde dziecko. Na żywność dla córek na miesiąc potrzebowała po 225 zł, ubranie, obuwie po 150 zł miesięcznie, rocznie na przybory do szkoły wydawała po 750 zł na każde z dzieci, na leki miesięcznie wydawała od 3 zł do 100 zł.

Pozwany pracował jako maszynista, zarabiał netto 4037,65 zł (brutto 5684 zł), z obecną żoną miał dwoje dzieci w wieku; 1 rok i 5 lat na które Sąd Rejonowy w Ł. 3 marca 2011 r. zasądził alimenty po 800 zł miesięcznie, pozwany wyroku nie zaskarżył. Żona pozwanego nie pracowała, nie mieszkała z pozwanym od lutego 2011 r. H. S. wynajmował mieszkanie w S., miesięcznie płacił 1200 zł. Pozwany wyprowadził się z domu jednorodzinnego, gdzie zajmował z obecną żoną piętro, na parterze mieszkali rodzice pozwanego, dom jest współwłasnością pozwanego i przedstawicielki ustawowej małoletnich powódek. H. S. miał do spłacenia kredyty na kwotę łączną około 300000 zł, które zaciągnięte zostały, w czasie, kiedy był w związku z powódką, miesięcznie na kredyty przeznacza 1000 zł.

Wyrokiem z dnia 26 listopada 2013 roku Sąd Okręgowy w Ł. w sprawie o sygn. akt (...) z powództwa I. S. przeciwko H. S. o rozwód, rozwiązał przez rozwód z zaniechaniem orzekania o winie związek małżeński pomiędzy H. S. a I. S., powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi stron: W. S. urodzoną (...) w S. i R. S. (2) urodzonym (...) w Ł. obojgu rodzicom, ustalając, iż miejscem zamieszkania dzieci będzie każdorazowe miejsce zamieszkania matki oraz zobowiązał oboje rodziców do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletnich

dzieci stron i w ramach tego obowiązku utrzymał w mocy obowiązek alimentacyjny ustalony przed Sądem Rejonowym w Ł. w dniu 3 marca 2011 roku w sprawie sygn. akt (...)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna w zakresie w jakim skutkuje zmianą zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie jest przepis art. 138 k.r.o., który stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Przy ustalaniu, czy zachodzą przesłanki, o których stanowi powołany przepis, należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności, mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowych i majątkowych stron. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie lub zmniejszenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Wynika z tego, że rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 k.r.o. wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania.

W ocenie Sądu II instancji w okresie ponad 2 lat doszło do istotnej zmiany stosunków pomiędzy stronami, która uzasadnia częściowe uwzględnienie powództwa.

Analizując sytuację materialną powódek, Sąd Okręgowy podzielił argumentację przedstawioną w apelacji, zgodnie z którą od ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów istotnej zmianie uległy koszty związane z utrzymaniem lokalu w którym mieszkają małoletnie wraz z matką. Niegdyś przedstawicielka ustawowa małoletnich przeznaczała na ten cel 600 zł miesięcznie, obecnie są to kwoty rzędu 800-900 zł. Powyższą zmianę należy uznać za usprawiedliwiony wzrost kosztów utrzymania powódek, gdyż spowodował on poprawę warunków lokalowych małoletnich, które obecnie mają swój własny pokój i lepsze warunki do nauki. Dodatkowo małoletnia M. S. (1) uczęszcza aktualnie do Liceum Ogólnokształcącego. Zmiana szkoły oraz upływa czasu implikują naturalny wzrost kosztów utrzymania dziecka.

Sąd Okręgowy wskazuje ponadto, że również sytuacja materialna i życiowa pozwanego uzasadnia zmianę orzeczenia Sądu Rejonowego.

Wprawdzie faktyczne wynagrodzenie miesięczne pozwanego nie uległo znaczącym zmianom, to jednak decyzje majątkowe pozwanego dokonywane świadczą o tym, iż pozwany ewidentnie wyzbywa się majątku w celu pogorszenia swojej sytuacji majątkowej jako osoby zobowiązanej do alimentacji. W grudniu 2012 roku przedstawicielka ustawowa małoletnich powódek oraz pozwany dokonali sądowego podziału majątku wspólnego. Po zakończeniu postępowania o podział majątku, pozwany przekazał na rzecz swojej drugiej żony I. S. na mocy umowy darowizny gospodarstwo rolne, które otrzymał w wyniku podziału majątku z pierwszą żoną. Powyższego rozrządzenia pozwanego Sąd I instancji nie powinien wziąć pod uwagę, mając na względzie dyspozycję art. 136 k.r.o., zgodnie z którym jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych.

Kolejną istotną okolicznością jest fakt zasądzenia na rzecz dzieci pozwanego z kolejnego związku alimentów w kwocie po 800 zł miesięcznie. Jak słusznie podniosła skarżąca, pozwany nie zaskarżył powyższego orzeczenia, nigdy również nie wnosił o obniżenie ustalonej kwoty alimentów, choć w jego przekonaniu miesięczny koszt utrzymania dzieci z drugiego małżeństwa jest niższy od całkowitej kwoty alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz W. S. i R. S. (2). Powyższe okoliczności czynią zasadnym twierdzenie, iż pozwany uznał, że jest w stanie uiszczać alimenty w takiej wysokości. Podkreślenia wymaga, iż wszystkie dzieci pozwanego mają prawo do życia na porównywalnym poziomie. Powszechnie znaną jest okoliczność, że potrzeby dzieci rosną wraz z wiekiem, w związku z czym potrzeby powódek,

które są starsze niż dzieci pozwanego z drugiego małżeństwa nie mogą być mniejsze. Ponadto istotnym jest, że powódki chorują, w związku z czym ich koszty utrzymania są wyższe niż zdrowych dzieci.

W tym miejscu podkreślić należy, iż za niezasadną należy uznać argumentację Sądu I instancji, zgodnie z którą oceniając możliwości zarobkowe pozwanego wobec małoletnich powódek należy mieć na uwadze, iż pozwany ma m.in. na utrzymaniu niepracującą żonę, bowiem w czasie postępowania przed Sądem I instancji pozwany z drugą żoną pozostawali w faktycznej separacji, natomiast wyrokiem z dnia 26 listopada 2013 roku Sąd Okręgowy w Łodzi orzekł rozwód między małżonkami. Nadto podczas przesłuchania w charakterze strony na rozprawie w dniu 7 października 2013 roku pozwany zeznał, iż druga żona nie jest na jego utrzymaniu.

Z kolei Sąd Okręgowy podziela argumentację Sądu I instancji, zgodnie z którą na ocenę sytuacji materialnej i finansowej pozwanego nie ma wpływu jego zadłużenie. W istocie bowiem ciężące na pozwanym zadłużenia nie mają wpływu na jego zdolność alimentacyjną, gdyż ciężący na nim obowiązek alimentacyjny względem małoletnich dzieci, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, a dopiero w dalszej kolejności zobowiązania wobec osób trzecich oraz instytucji kredytowych.

Nie sposób natomiast zgodzić się ze stanowiskiem Sądu I instancji, iż pozwany nie ma realnych możliwości płacenia większej kwoty alimentów niż te, które są obecnie zasadzone, gdyż już egzekucja od niego w zakresie kwoty 200 zł (ponad kwotę po 500 zł otrzymywanych przez przedstawicielkę ustawową z funduszu alimentacyjnego na każde z dzieci jest bezskuteczna. Powyższe mogłoby bowiem prowadzić do niedającego się zaakceptować wniosku, iż w sytuacji bezskuteczności egzekucji, dłużnik alimentacyjny może nie wykorzystywać w pełni swoich możliwości zarobkowych, a nawet mógłby pozbawić się zatrudnienia w celu uniemożliwienia prowadzenia postępowania egzekucyjnego.

Wskazać trzeba, iż osoba, na której ciąży obowiązek alimentacyjny, zwłaszcza obowiązek względem dziecka niezdolnego do samodzielnego utrzymania się, powinna w pełni wykorzystać swe siły, wykształcenie, uzdolnienia w celu uzyskiwania dochodów niezbędnych do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentacji.

Na podstawie przedstawionych rozważań Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób że zasądził od pozwanego H. S. na rzecz małoletnich powódek K. S. i M. S. (1) tytułem podwyższonych alimentów kwoty po 800 złotych na każde dziecko miesięcznie, łącznie 1600 złotych miesięcznie płatne do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki dzieci J. S., w miejsce alimentów w kwotach po 600 złotych miesięcznie na każde dziecko łącznie 1200 złotych miesięcznie zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Ł.z dnia 21 listopada 2011 roku w sprawie sygn. akt (...)W pozostałym zakresie apelacja została oddalona zgodnie z art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i w związku z tym Sąd Okręgowy nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Skierniewicach kwotę 240 zł tytułem opłaty stosunkowej od uwzględnionej części powództwa.